



PROP DE VOSALTRES

Lectures per a tothom

Estimats diocesans:

Entre nosaltres hi ha molta gent que llegeix i dedica part del seu temps a comprendre el món en què viu a través dels llibres. Això enriqueix el lector i amplia l'horitzó de visió per tenir una interpretació més equilibrada dels esdeveniments de la nostra societat. No sempre la percepció personal esgota el que passa cada dia aquí, en la nostra realitat social i comunitària, i a la resta del món, amb problemàtiques complexes i, a vegades, irresolubles.

Avui m'atreveixo a proposar-vos la lectura de llibres, revistes, estudis o informes perquè augmenti entre nosaltres una cultura més adequada i una comprensió més encertada que ens porti a conèixer la interioritat de l'ésser humà, amb les seves motivacions i provocacions.

En primer lloc, des de la meva condició de bisbe, us aconsello la lectura permanent de la Paraula de Déu. Molts de vosaltres teniu el text a casa, fruit d'un regal o de la sana curiositat en l'adquisició d'aquest gran llibre, per resoldre mil dubtes en moments determinats de la vida. Constantment m'adono que persones amb diferents nivells culturals i allunyades de la fe descobreixen en l'edat adulta la importància de la Bíblia. Acompanyats d'aquest llibre central del nostre món i de la nostra fe, es poden buscar textos d'autors que ajuden a créixer i modelar la personalitat a l'estil de Jesús de Natzaret. N'hi ha molts a les llibreries. Animeu els més joves de les vostres famílies a llegir. Compreu-los llibres. Sempre us ho agrairan.

Centrant ara la nostra visió en aquest mes d'octubre, proposo que us fixeu en esdeveniments i per-



sones que ens poden resultar atractius: la figura d'algun missioner, ja que el diumenge dia 23 celebrem el DOMUND; el que representa l'advocació de la Verge del Pilar i les característiques piadoses de la comunitat aragonesa; i els noms de sants d'aquest mes que, amb els seus escrits, han fet tant de bé a tanta gent: santa Tereseta de Lisieux, sant Francesc d'Assís, santa Teresa de Jesús, sant Francesc de Borja, sant Lluc... Tots us permetran accedir al coneixement de Jesucrist i tenir una mirada i una vida serena, comprensiva,

compassiva, amb ofertes de pau i fraternitat envers els altres, amb el desenvolupament constant del perdó i del servei.

L'oferta d'altres llibres no específicament religiosos també és abundant. Cada setmana els diaris ens aconsellen títols i ens presenten autors que ens obren nous camins per ser autèntics ciutadans i replantejar la nostra fe i la nostra vida cristiana. No vull pecar de parcialitat, encara que tots tenim un alt nivell de subjectivisme en les nostres apreciacions. No cito cap títol o autor. En aquestes reduïdes línies no hi caben la gran relació d'obres que diàriament ens proposen editorials i experts. Amb un cert temor us ofereixo alguns criteris de lectura:

1. Obres literàries que us desvetllin criteris d'actuació amables i autèntics.
2. Obres d'estudi i de recerca que, analitzant amb objectivitat la nostra realitat social, ens acostin a les posicions dels altres amb afecte i comprensió, sense desqualificacions ni insults a ningú.
3. No oblideu que hi ha gent del nostre voltant que escriu i transmet coneixements i emocions. Tracteu de conèixer-los i valorar el que escriuen: poesia, novel·la, coneixements científics, teatre. Trobareu veritables sorpreses que estimularan la vostra curiositat.

Apliqueu el vostre temps a la lectura. Segur que us anirà bé.

Amb el meu afecte i benedicció,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Tres sacerdots per a l'atenció religiosa a l'Hospital Arnau de Vilanova

El Bisbat de Lleida ha decidit reforçar el seu servei d'atenció religiosa a l'Hospital Universitari Arnau de Vilanova de Lleida amb un equip de tres sacerdots, que se sumen a Montse Farré, que des de fa onze anys és agent pastoral de la diòcesi al centre sanitari. La recent jubilació de Mn. Àngel Escales ha portat a replantejar aquesta activitat, que dona servei a pacients, familiars, metges i personal de l'hospital. Els sacerdots que atendran les necessitats religioses a l'Arnau són Paco Ribas,

Lucas Evung i Luis Aguirre que, entre altres funcions, tenen encomanades les d'administrar els sagraments a les persones que ho requereixin, donar atenció espiritual als malalts i a les seves famílies, i oficiar missa diàriament a la capella de l'hospital.

El bisbe de Lleida, Salvador Giménez, es va reunir aquest passat 15 de setembre amb el gerent territorial de l'ICS, Alfons Segarra, per tractar aquest i altres temes d'interès comú.



CERCA DE VOSOTROS

Lecturas para todos

Queridos diocesanos:

Entre nosotros hay mucha gente que lee. Parte de su tiempo lo dedica a comprender el mundo en el que vive a través de los libros. Ello enriquece al lector y amplía el horizonte de visión para poseer una interpretación más equilibrada de los acontecimientos de nuestra sociedad. No siempre nuestra percepción personal agota lo que sucede a diario aquí, en nuestra realidad social y comunitaria, y en el resto del mundo con problemáticas complejas y, a veces, irresolubles.

Hoy me atrevo a proponer a todos la lectura de libros, de revistas, de estudios o informes para que aumente entre nosotros una cultura más adecuada y una comprensión más acertada que nos permita conocer la interioridad del ser humano con sus motivaciones y provocaciones.

En primer lugar, desde mi condición de obispo, os aconsejo la lectura permanente de la Palabra de Dios. Muchos de vosotros tenéis el texto en el domicilio, fruto de un regalo o de la sana curiosidad en la adquisición de ese gran libro por resolver mil dudas en momentos determinados de la vida. Continuamente me perco de personas con diferente nivel de cultura y alejadas de la fe, que descubren en la edad adulta la importancia de la Biblia. Acompañados de este libro central de nuestro mundo y de nuestra fe, se pueden buscar textos de autores que ayudan a crecer y permiten modelar la personalidad al estilo de Jesús de Nazaret. Los hay abundantes en las librerías. Animad a los más jóvenes de vuestras familias a leer. Compradles libros. Os lo agradecerán siempre.

Centrando nuestra visión en este mes de octubre tenéis acontecimientos y personas que os pueden resultar atractivos: la figura de algún misionero ya que el domingo 23 celebramos el DOMUND. Lo que supone la advocación de la Virgen del Pilar y las características piadosas de la comunidad aragonesa. Dejo aquí anotados los nombres de santos de este mes cuyos escritos han hecho tanto bien a tanta gente: santa Teresita de Lisieux, san Francisco de Asís, santa Teresa de Jesús, san Francisco de Borja, san Lucas...

Todos ellos os permitirán acceder al conocimiento de Jesucristo y tener una mirada y una vida serena, comprensiva, compasiva, con ofertas de paz y fraternidad para con los semejantes, con el desarrollo constante del perdón y del servicio.

La oferta de otros libros no específicamente religiosos es abundante. Cada semana los periódicos nos aconsejan títulos y nos presentan autores que nos abren nuevos caminos para ser auténticos ciudadanos y replantear nuestra ve y nuestra vida cristiana. No quiero pecar de parcialidad aunque todos tenemos un alto nivel de subjetivismo en nuestras apreciaciones. No os daré ningún titular o autor. En estas reducidas líneas no cabe tan gran relación de obras que a diario nos proponen editoriales y expertos. Con cierto temor os ofrezco algunos criterios de lectura:

1. Obras literarias que os desvelen amables y auténticos criterios de actuación.
2. Obras de estudio y de investigación que, analizando con objetividad nuestra realidad social, nos acerquen a las posiciones de los otros con cariño y comprensión sin descalificaciones ni insultos a nadie.
3. No olvidéis que hay gente de nuestro entorno que escribe y transmite conocimientos y emociones. Tratad de conocerlos y valorar lo que escriben. Poesía, novela, conocimientos científicos, teatro. Encontraréis verdaderas sorpresas que estimularán vuestra curiosidad.

Aplicad vuestro tiempo a la lectura. Seguro que os irá bien.

Con mi afecto y bendición,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Restauració de l'Església de Sant Llorenç a partir del mes que ve

L'Església de Sant Llorenç de Lleida romandrà tancada al culte i a les visites durant un termini aproximat de cinc mesos a causa de les obres de restauració que permetran sanejar les voltes i les pedres de les parets que estan en mal estat, així com aïllar de les parets el retaule de Santa Úrsula que, a causa de les humitats, està veient afectada la seva policromia. Les actuacions, que està previst que comencin el proper 7 de novembre, tiren endavant gràcies als 975.000 euros del programa «Tems de Gòtic», que subvenciona la Fundació "la Caixa" en conveni amb el Departament de Cultura de la Generalitat. Aquest programa preveu intervencions en 17 monuments gòtics catalans per un import superior als 10 milions d'euros.

Una de les actuacions principals que es portaran a terme a Sant Llorenç consisteix en fer un tractament que freni la degradació de les pedres arenoses del temple, que van acusant desprendiments. Els efectes de l'incendi provocat a l'interior del temple durant la Guerra Civil també ha tingut efecte en el deteriorament de les voltes.

Mentre duri el tancament de Sant Llorenç es continuarà celebrant el culte al local parroquial amb misses els dies feiners i festius en el mateix horari que fins ara.



L'Església de Sant Llorenç, construïda entre els segles XII i XV, és originàriament d'estil romànic, però amb ampliacions i acabats gòtics, com el mateix campanar. El temple ha estat catedral de Lleida en dos períodes històrics diferents. Durant més de 70 anys al segle XVIII, entre el moment en què Felip V va tancar la Seu Vella al culte per militaritzar-la fins a la construcció de la Catedral Nova i, després de la Guerra Civil, fins a la restauració de la Catedral, greument afectada per un incendi intencionat el 1936.

Pelegrinatge lleidatà a Lourdes

Un grup de 221 persones van participar el passat 18 de setembre en pelegrinatge d'un dia a Lourdes organitzat des de la Parròquia del Carme. Dos autocars van sortir a les cinc de la matinada des d'aquesta parròquia i dos més des de Soses, acompanyats per Mn. Jaume Pons, que va celebrar la Santa Missa a la Basílica Superior de la Immaculada Concepció.

El pelegrins van poder visitar la Gruta de les Aparicions i participar en una visita guiada titulada «Re-re les empremtes de Bernadette», abans del Rosari a la Gruta, l'adoració i benedicció amb el Santíssim i la processó de les torxes.



TWITTER DEL PAPA FRANCESC

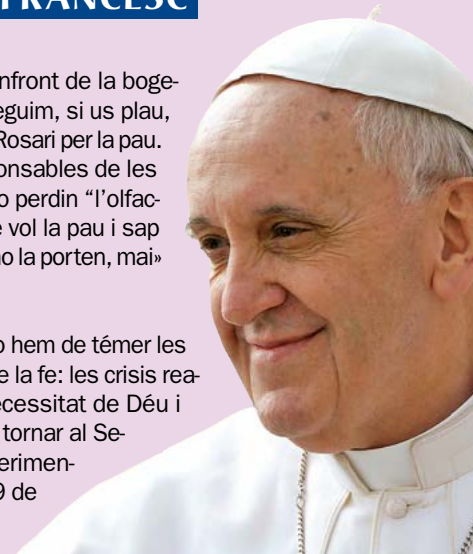


@Pontifex_es: «Recorreguem sovint a Maria, Mare dels creients! Les diverses formes de devoció mariana, especialment el res del Sant Rosari, ens ajudaran a viure el nostre camí de fe i de testimoniatge cristià» (7 de maig).

@Pontifex_es: «Qui segueix a Crist va on està Ell, en el mateix camí. Busca a qui està perdut, s'interessa per qui està lluny, es pren de debò les situacions de qui sofreix, sap plorar amb qui plora, teneix la mà al proïsme, se'l carrega sobre les espatlles» (8 de maig).

@Pontifex_es: «Enfront de la bogeria de la guerra, seguim, si us plau, resant cada dia el Rosari per la pau. I resem pels responsables de les nacions, perquè no perdin "l'olfacte de la gent", que vol la pau i sap bé que les armes no la porten, mai» (8 de maig).

@Pontifex_es: «No hem de témer les crisis de la vida i de la fe: les crisis reaviven la nostra necessitat de Déu i ens permeten així tornar al Senyor, tornar a experimentar el seu amor» (9 de maig).



L'Acadèmia Mariana celebra 160 anys de vida

Aquest proper dimecres, 12 d'octubre, es compleixen 160 anys de la fundació, el 1862, de l'Acadèmia Mariana per part de Mn. Josep Maria Escolà i Cugat, amb la col·laboració dels prohoms lleidatans Lluís Roca Florejachs i Josep Mensa. A més de la institució, com a monument a la Immaculada Concepció de Maria, es va promoure la construcció del Palau de Maria. Les obres es van iniciar el 1869 i es van completar en fases successives. La façana clàssica enllaça els tres cossos que conformen l'edifici, bastit damunt els fonaments d'un convent mercedari del segle XIII. Una doble escalinata estil imperi dona accés a l'oratori neogòtic florentí, inaugurat el 1871. L'oratori, junt amb el paranimf modernista i el teatre d'art decò, són espais del patrimoni artístic de la ciutat de Lleida poc coneguts pel conjunt de la ciutadania.

Els actes de commemoració del 160è aniversari començaran dimecres amb una Missa solemne a les 12 del migdia a l'Oratori de la Verge Blanca de l'Acadèmia, patrona de Lleida, presidida pel bisbe Salvador. Durant la celebració es pregarà pels socis difunts de l'Acadèmia, especialment pels traspassats durant aquest darrer any. El Petit Cor de la Catedral solemnitzarà la celebració. Després de la Missa es farà un acte de record als antics directors de l'Acadèmia Mariana i es lliurarà el títol de director honorari al Dr. Joan Viñas i Salas, en reconeixement a la seva tasca. També es distingirà el pare claretà Jaume Sidera i Palana per la seva aportació a la Junta de l'Acadèmia.

Amb el lema «Tot per a Maria», l'Acadèmia Mariana ha procurat complir afanyosament la seva funció d'unir fe cristiana i cultura enaltint la Mare de Déu a través de la



literatura i les belles arts, especialment amb la convocatòria dels certàmens marians nascuts en la celebració del seu primer any de vida. Concebuda com a santuari marià, l'Acadèmia Mariana ha estat i és testimoni de l'itinerari de fe de l'Església de Lleida des de la seva fundació.

Dinar de germanor de joves pelegrins amb el bisbe Salvador



Una seixantena de persones, entre joves que aquest estiu van participar en el pelegrinatge del Camí de Sant Jaume i els seus familiars, van participar el passat 18 de setembre en una trobada amb el bisbe Salvador a l'Església de la Mare de Déu de Montserrat. Els joves havien participat al Pelegrinatge Europeu de Joves (PEJ 22) entre el 29 de juliol i el 8 d'agost. Els participants en la trobada d'aquest diumenge van compartir un dinar de germanor, van donar gràcies per l'experiència de la Delegació de Joves i es van comprometre a participar en les activitats d'aquest curs, en especial en la Jornada Mundial de la Joventut (JMJ 23) que tindrà lloc l'estiu que ve a Lisboa.

REFLEXIONS

Glorificar Déu... i agrair

Les desgràcies, les malalties, generalment acosten les persones que les sofreixen. Creem empatia. Els va passar als deu leprosos de l'evangel·li d'avui. Tal com manava la Llei, vivien apartats de la societat, fora del poble perquè, per ser leprosos, eren considerats impurs. Allí, junts, s'ajudaven a sobreviure.

En Naum, un d'ells, era de casa bona. Cada dia, la seva filla li portava el menjar en una cistella que deixava sobre una pedra. La nena restava amagada darrere uns roures, un tros enllà. Així veia el pare, ni que fos de lluny.

Aquell dia, però, va sortir de l'amagatall per donar-li un encàrrec de part de la mare: «Es diu que aquesta tarda vindrà, al poble, Jesús de Natzaret, tingut com un profeta, que cura malalts.»

La nova aviat la van saber tots deu. I, expectants, vigilaven el camí del poble. Quan veieren i sentiren l'aldarull, entengueren que era el grup de Jesús. Van sortir i de lluny estant —com manava la Llei— cridaren aparatosament: «Jesús, mestre, apiadeu-vos de nosaltres». El criden pel nom i per l'ofici.

Jesús se'n compadeix, és clar. I els envia els sacerdots —tal com manava la Llei— perquè certifiquessin la seva guarició. Ells havien de creure les paraules de Jesús. I sí, s'adonaren que estaven curats.

Però un d'ells no tenia sacerdot a qui anar perquè era un samarità, diguem un estranger. I aquest se'n tornà cap a Jesús, cridant glòries a Déu. I ara, ja guarit, no s'atura a distància, sinó que va fins als peus de Jesús per donar-li gràcies. Glòria a Déu i gràcies a Jesús. Vet aquí el gran agraïment.

Jesús, fent el sorprès, pregunta pels altres nou. Estaven atrapats en fer-se examinar pels sacerdots i complir la Llei. En canvi, el samarità que no tenia Llei, tornà a agrair. Que mai el neguit pel compliment de la llei externa ens apagui la iniciativa del cor.

Només aquest estranger sentirà la benaurança de Jesús: «Aixeca't i veste'n. La teva fe t'ha salvat». La fe t'ha retornat la dignitat. Ves a gaudir-la enmig dels germans.

Mn. Ramon Sàrries

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

10. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Ga 4,22-24.26-27.31-5,1 / SI 112 / Lc 11,29-32]. Sant Tomàs de Villanueva (1486-1555), bisbe de València (agustinià), de Fuenllana; sant Sabí, ermità al Pirineu; sant Daniel Comboni, bisbe, fundador dels Missioners Combonians.

11. ■ Dimarts [Ga 5,1-6 / SI 118 / Lc 11,37-41]. Sant Joan XXIII, papa; santa Soledat Torres Acosta (Madrid,

1826-1887), vg., fundadora de les Serventes de Maria, vetlladores dels malalts (SM, 1851); sant Germà, bisbe i mr.

12. □ Dimecres [1Cr 15,3-4.15-16; 16,1-2 (o bé: Fets 1,12-14) / SI 26 / Lc 11,27-28]. Mare de Déu del Pilar, apareguda a Saragossa segons la tradició, patrona d'Aragó; sant Serafi de Monte Granario, rel. caputxí; santa Domnina, vg.

13. ■ Dijous [Ef 1,1-10 / SI 97 / Lc 11,47-54]. Sant Eduard (1002-1062), rei d'Anglaterra, venerat a Westminster; santa Celedònia, vg.

14. ■ Divendres [Ef 1,11-14 / SI 32 / Lc 12,1-7]. Sant Calixt I, papa (217-222) i mr.; sant Just, bisbe; santa Fortunata, vg. i mr.

15. □ Dissabte [Sir 15,1-6 / SI 88 / Mt 11,25-30]. Santa Teresa de Jesús (Àvila, 1515 - Alba de Tormes, 1582),

vg. carmelitana i doctora de l'Església, reformadora; sant Bru, bisbe.

16. ■ Diumenge vinent, XXIX de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Ex 17,8-13 / SI 120 / 2Tm 3,14-4,2 / Lc 18,1-8]. Santa Hedvig (Eduvigis), rel. cistercenca (†1243), viuda del príncep de Silèsia; santa Margarida-Maria Alacoque (1647-1690), vg. salesa a Paray-le-Monial, propagadora de la devoció al Sagrat Cor; sant Galderic.

Diuenge XXVIII de durant l'any (C)

COMENTARI

«¿Només aquest estranger ha tornat per donar gràcies al Senyor?»



El Papa Francesc ha insistit diverses vegades en la necessitat de dir: «gràcies» (a més de «perdó» i «puc fer això?»). De vegades ens costa molt ser agraïts, sobretot amb les persones amb les quals ens relacionem habitualment: l'espòs/a; pares, fills, educadors, veïns, amics. Gairebé donem per suposat que ens han de fer aquells favors o bé que no cal agrair-los-hi res. Però Jesús és sensible a l'agraïment. Ho veiem a l'evangeli. Ell cura deu leprosos però només un, *quan s'adonà que estava bo, tornà enrere donant glòria a Déu amb grans crits, es prosternà als peus de Jesús amb el front fins a terra i li donava gràcies*. En aquest moment Jesús manifesta la seva estranyesa: *No eren deu els qui han estat purificats? On són els altres nou?* Pensem que la guarició d'un leprós era tornar-lo a la vida: ara podia viure amb la família, amb els amics, anar al temple; en definitiva, fer vida normal. Però els altres nou no van pensar a agrair res al Senyor. A la primera lectura veiem també la guarició d'un leprós, pagà, Naaman de Síria. *Un cop curat se'n tornà cap a l'home de Déu i li digué: Accepta el present del teu servidor* i quan Eliseu refusa per dues vegades rebre res, Naaman confessa: *D'ara endavant el teu servidor no oferirà cap víctima a altres déus sinó només al Senyor*. Sap que la seva purificació és obra de Déu a través del profeta; la guarició el porta a la fe; igual que el leprós de l'evangeli que es prosterna davant Jesús (és a dir, l'adora). Sant Pau ens recorda el gran do de Déu: *Si morim amb ell, també viurem amb ell; si som constants en les proves, també regnarem amb ell*. I ja abans ha afirmat: *Jo ho suportó tot per amor dels elegits, perquè ells també aconseguixin la salvació i la glòria eterna que Déu ens dona en Jesucrist*. Davant aquest do tan gran com és la salvació (molt més important que qualsevol curació del cos), no hauríem de manifestar contínuament el nostre agraïment al Senyor? La millor forma de fer-ho és sens dubte l'Eucaristia on també adorem el Senyor i manifestem la nostra fe.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del segon llibre dels Reis (2Re 5,14-17)

En aquells dies, Naaman de Síria baixà al Jordà i s'hi banyà set vegades, com li havia dit Eliseu, l'home de Déu. La pell se li tornà com la d'una criatura i quedà pur de lepra. Llavors se'n tornà amb tot el seu seguici cap a l'home de Déu, entrà a casa d'ell i, dret al seu davant, li digué: «Ara sé ben bé que, fora d'Israel, no hi ha cap altre Déu enlloc més de la terra. Per favor, accepta un present del teu servidor.» Eliseu li digué: «No acceptaré res. T'ho juro per la vida del Senyor, davant del qual estic sempre, a punt per servir-lo.» Naaman insistia que admetés el present, però Eliseu s'hi negà. Llavors Naaman digué: «¿Permetes que el teu servidor carregui dues mules de terra d'aquest país? És que d'ara endavant el teu servidor no oferirà cap holocaust ni cap altra víctima a altres déus, sinó només al Senyor.»

▶ Salm responsorial (97)

R. *El Senyor ha revelat la seva ajuda, i els pobles contemplen la salvació.*

Canteu al Senyor un càntic nou: / ha fet obres prodigioses, / la seva dreta i el seu braç sagrat han sortit victoriosos. R.

El Senyor ha revelat la seva ajuda, / i els pobles contemplen la salvació. / L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment / a la casa d'Israel. R.

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra / la salvació del nostre Déu. / Aclameu el Senyor arreu de la terra, / esclateu en cants i en crits d'alegria. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 2,8-13)

Estimat, pensa que Jesucrist, del llinatge de David, ha ressuscitat d'entre els morts. Aquesta és la bona nova que jo predico, i per això he de sofrir fins trobar-me empresonat com si fos un malfactor. Però les presons no poden encadenar la paraula de Déu. Jo ho suportó tot per amor dels elegits, perquè ells també aconseguixin la salvació i la glòria eterna que Déu ens dona en Jesucrist. Això que diem és ben cert: Si morim amb ell, també viurem amb ell; si som constants en les proves, també regnarem amb ell; si el neguem, ell també ens negarà; però, com que no pot negar-se ell mateix, ell continua fidel si nosaltres no li som fidels.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 17,11-19)

Un dia, Jesús, tot anant a Jerusalem, passava entre Samaria i Galilea. Al moment que entrava en un poblet li sortiren deu leprosos, que s'aturaren un tros lluny i cridaren: «Jesús, mestre, apiadeu-vos de nosaltres!» En veure'ls Jesús els digué: «Aneu a presentar-vos als sacerdots.»

Mentre hi anaven, quedaren purs de la lepra. Un d'ells, quan s'adonà que estava bo, tornà enrere donant glòria a Déu amb grans crits, es prosternà als peus de Jesús amb el front fins a terra i li donava gràcies. Era un samarità. Jesús digué: «No eren deu els qui han estat purificats? On són els altres nou? Només aquest estranger ha tornat per donar glòria a Déu?» Llavors li digué: «Aixeca't i ves-te'n. La teva fe t'ha salvat.»

▶ Lectura del segundo libro de los Reyes (2Re 5,14-17)

En aquellos días, el sirio Naamán bajó y se bañó en el Jordán siete veces, conforme a la palabra de Eliseo, el hombre de Dios. Y su carne volvió a ser como la de un niño pequeño: quedó limpio de su lepra. Naamán y toda su comitiva regresaron al lugar donde se encontraba el hombre de Dios. Al llegar, se detuvo ante él exclamando: «Ahora conozco que no hay en toda la tierra otro Dios que el de Israel. Recibe, pues, un presente de tu siervo». Pero Eliseo respondió: «Vive el Señor ante quien sirvo, que no he de aceptar nada». Y le insistió en que aceptase, pero él rehusó. Naamán dijo entonces: «Que al menos le den a tu siervo tierra del país, la carga de un par de mulos, porque tu servidor no ofrecerá ya holocausto ni sacrificio a otros dioses más que al Señor».

▶ Salmo responsorial (97)

R. *El Señor revela a las naciones su salvación.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / porque ha hecho maravillas. / Su diestra le ha dado la victoria, / su santo brazo. R.

El Señor da a conocer su salvación, / revela a las naciones su justicia. / Se acordó de su misericordia y su fidelidad / en favor de la casa de Israel. R.

Los confines de la tierra han contemplado / la salvación de nuestro Dios. / Aclama al Señor, tierra entera; / gritad, vitoread, tocad. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo (2Tim 2,8-13)

Querido hermano:

Acuérdate de Jesucristo, resucitado de entre los muertos, nacido del linaje de David, según mi evangelio, por el que padezco hasta llevar cadenas, como un malhechor; pero la palabra de Dios no está encadenada. Por eso lo aguanto todo por los elegidos, para que ellos también alcancen la salvación y la gloria eterna en Cristo Jesús. Es palabra digna de crédito: Pues si morimos con él, también viviremos con él; si perseveramos, también reinaremos con él; si lo negamos, también él nos negará. Si somos infieles, él permanece fiel, porque no puede negarse a sí mismo.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 17,11-19)

Una vez, yendo Jesús camino de Jerusalén, pasaba entre Samaria y Galilea. Cuando iba a entrar en una ciudad, vinieron a su encuentro diez hombres leprosos, que se pararon a lo lejos y a gritos le decían: «Jesús, maestro, ten compasión de nosotros». Al verlos, les dijo: «Id a presentaros a los sacerdotes.»

Y sucedió que, mientras iban de camino, quedaron limpios. Uno de ellos, viendo que estaba curado, se volvió alabando a Dios a grandes gritos y se postró a los pies de Jesús, rostro en tierra, dándole gracias. Este era un samaritano. Jesús, tomó la palabra y dijo: «¿No han quedado limpios los diez?; los otros nueve, ¿dónde están? ¿No ha habido quien volviera a dar gloria a Dios más que este extranjero?». Y le dijo: «Levántate, vete; tu fe te ha salvado».